

Keulen, Hamburg, Helsinki, Malmö, Salzburg...

- Liesbeth Kessler -

Het verbijstert mij en stemt mij somber dat in plaats van op de bres te springen voor de aangevallen vrouwen, veel vrouwen miepen en piepen uit woede over het vermelden van de afkomst van de daders. Hef een lofzang aan op de vrije vrouw, anders zullen de zandnegers en de opgezwollen scrotumkoppen de lucht en het leven hier alleen maar meer vervuilen.

Mocht u uw politiek correcte woede over de stigmatiserende racistische taal, in combinatie met mijn naam en foto, al hebben voelen opwellen: ik moet u teleurstellen. Het zijn de woorden van Hafid Bouazza, een man, Marokkaans van komaf, zeer geprezen om zijn literaire gaven en gewild als opiniemaker. Ik ben een blanke, Nederlandse vrouw, dus het is niet de bedoeling dat ik dergelijke opvattingen heb.

Ik haal hem aan omdat ik zoek naar een verklaring voor 'Keulen'. En dan niet, met uw permissie, een verklaring voor de aanrandingen. Met seks hebben deze aanvallen niet veel te maken, dus als er één open deur is die we niet verder in hoeven te trappen, dan is het wel het discours over de verschrikking van aanranding en verkrachting in allerlei andere denkbare situaties. Voorbeelden zoals een Oktoberfest, waar mannen de grenzen van het betamelijke ook uit het oog verliezen, worden er aan de haren bij worden gesleept. Als aanranding bonton zou zijn, hadden deze mannen niet voor die methode gekozen.

De enige kwestie die hier relevant is betreft de organisatie, de aantallen en het waarom van de methode. Wat drijft 1000 mannen en jongens in Keulen, en opgeteld minstens nog eens zo'n aantal in de andere steden, ertoe op gezette tijd en plaats af te spreken met als enig doel aan te randen?

De vraag die hieruit voortvloeit is: waarom gaat de discussie daar niet over?

Bouazza (Arabische taal en letterkunde) wijt de verkrachtingen aan cultuur en

religie. De Islam schijnt te claimen dat ze een eind heeft gemaakt aan de barbaarse omgang met vrouwen in het pre-islam tijdperk, om vervolgens zelf voor te schrijven dat vrouwen het bezit van mannen zijn die niet zonder bescherming van bedekkende kleding of mannelijke familie kunnen en daarmee dus gevangenen zijn. Meisjes bedekken of in ieder geval afscheiden van jongens vanaf hun 7de levensjaar creëert ongezonde verhoudingen en agressie, en voedt Arabisch machismo dat pathologisch is geworden. Aldus Bouazza. Of dat een verklaring is, weet ik niet. Het beantwoordt in ieder geval niet mijn vraag in de vorige alinea.

Aangezien de feiten duiden op een bewust gekozen methode, is de vraag welk doel ermee gediend wordt. In oorlog (Midden Oosten, Afrika) is verkrachting een beproefd wapen. Aanvaarden dat hier een oorlogswapen tegen ons wordt ingezet, betekent onderschrijven dat we in oorlog zijn.

Zover is het wat mij betreft niet, maar er lijkt wel een groep mensen te zijn die heel graag die indruk wil wekken.

Daar vanuit gaand, is het volkomen zinloos de heren in kwestie lesjes 'omgaan met vrouwen' aan te bieden. Afgezien van het feit dat aanranding nergens normaal is, getuigen lesjes van een neo-kolonialistische neerbuigendheid waar de honden geen brood van lusten.

Zolang we dit niet recht in de ogen willen kijken, nemen we de schuldige vluchteling niet serieus: we bedenken excuses voor hem, wijzen liever naar de domme opmerking van de burgemeester van Keulen of naar de politietop in verschillende Europese steden, die de zaak onder de pet wilden houden. Met zichtbare opluchting voeren we die mensen en instanties aan als grootste bedreiging van de slachtoffers.

Dat wekt de indruk dat we de verantwoordelijkheid gedeeltelijke weg willen houden bij de vluchtelingen en andere daders in kwestie. Maar iemand die geen verantwoordelijkheid kan dragen, is mentaal beperkt of gehandicapt. Kennelijk is dat dus de manier waarop de politiek correcte massa tegen hen aankijkt. Niets is zo stigmatiserend.

De mannen en jongens die zo massaal en gecoördineerd hun smerige handen en andere lichaamsdelen aan vrouwen opdrongen zijn de schuldigen. Onze Europese leiders en politie kun je hooguit verwijten dat ze naïef, te voorzichtig, bang of ten hoogste laf waren. De daders zijn degenen die hun doortrapt slechte, sadistische

of pathologische ideeën en lusten hebben botgevierd en zij zijn de werkelijke bedreiging van vrouwen.

Het enige dat ons te doen staat is hen volledig serieus te nemen in hun daden en ons af te vragen wat hun motief was.